

BMC meet 2011 – Wales

Ve dnech 8. – 15.5.2011 se v severním Walesu uskutečnilo setkání lezců z celého světa organizované BMC (British Mountaineering Council). Za Českou republiku se setkání zúčastnila Martina Kratochvílová a Radek Lienerth z HO Lokomotiva Brno.

Lezci byli ubytováni v chatě Ynys Ettws, která byla základnou celé akce. Tato chata se nachází přímo v srdci lezecké oblasti Llanberis, kde se letos ale bohužel kvůli počasí téměř nelezlo. Většinu lezeckých dní jsme strávili v pobřežních oblastech, kde bylo počasí lepší než v horách.

V průběhu týdne jsme lezli v oblastech Tremadog, Rhoscolyn, Gogarth, Slate a Llandudno. Cesty jsme si krom posledního dne vybírali na doporučení místních lezců a to převážně tradičního charakteru, kdy sportovky, jsme si nechali až na doničení poslední den. V průběhu týdne jsme měli vždy na dva dny jednoho spolulezce, kdy můžu říct, že jsem měl ve svých spolulezcích perfektní volbu a zejména na lezení s Jonem Radcliffem budu vzpomínat ještě hodně dlouho. Málokdy se totiž stane, že si po stránce humoru s někým tak sednete.

V průběhu celého setkání se hlavně hodně lezlo a pak samozřejmě i dost debatovalo. Britové stále řeší spor tradičních a sportovních cest, přičemž z mého pohledu mají velmi dobrý kompromis. Rozdělení na tradiční a sportovní oblasti funguje zcela bez problému a oblasti smíšené – Slate a Llandudno mají sportovní cesty v místech s nulovou možností vlastního jištění, tradiční cesty vedou po přirozených liniích a jsou osazeny pouze jisticím a slaňovacím bodem na vrcholu. Hlavní diskuse se nyní vede v linii otázky co s cestami v nichž jsou osazeny skoby, které už dnes mají nulovou nosnost a není možné vlastní jištění.

Velmi v diskusi zaujalo naše řešení problematiky MG, kdy dnes je řešeno centrálně doporučením až od určité obtížnosti, přičemž hlavní a konečné slovo mají lokální lezci.

Jeden večer jsme prezentovali možnosti pískovcového lezení v České republice, kdy charakter cest a specifická lezecká etika vzbudili všeobecný zájem. Až do půlky prezentace si někteří mysleli, že si s jištěním pomocí smyček děláme legraci a je pravdou, že v praxi použitá smyčka třeba ve štandu nebudila u spolulezců příliš důvěry.

I přes ne zcela příznivé počasí jsme lezli každý den a snad jsme neudělali ČHS ostudu. Martina vylezla na prvním několik E2 5c, kdy zejména její sice „jen AF“ přeлез (s pádem) cesty Pincushion E2 5c v Tremadogu se setkal s uznalým pokýváním a že prý na babu dost dobrý. Mně se podařilo několik OS přelezení cest ve stupni E4 6a, kdy nejzajímavější je asi Atomic finger flake v Tremadogu a AF cesty The Cruise E 6b v Gogarthu. Nicméně asi je na místě podotknout, že lezení zejména na přímořských útesech není o čísle, ale hlavně o zážitku a ten máte kolikrát větší v lehčích cestách.

Radek Lienerth

Popisky fotek:

0 – Dave v Rhoscolyn, cesta Wild Rower E1 5b

1 – Martina s Johnem v Rhoscolyn, cesta Masc of the Red Death E3 5c

2 – Gogarth Main Cliff

3 - I takový kamarádi se hodí, po přelezení cesty Winking Crack E3 5c, prý nejhezčí šířičina v Gogarthu

4 – jeden z Irských lezců při lezení v Gogarthu E1 5b

5 – Jednou z nejpopulárnějších cest je na Main cliff v Gogarthu cesta Gogarth

6 – dolez horní části stěny Main Cliff v Gogarth, dole to bylo něco za E4 6a a vršek nádherné E2 5c, bohužel jsem si nepoznačil názvy

7 – místňáci na sportovkách ve Slate

8 – Slate, cesta German Schoolgirl E2 5c

9 – Slate, Rainbow slab, cesta Pull my Daisy E2 5c

10 – Jon Radcliff ve Slate, cesta E5 6a, bohužel opět jsem si nepoznačil název, krásná prstovka

11 - Keith Scarlett v Tremadog, cesta The Neb E3 5c

12 – Martina v A Dream of White Horses HVS 5a, asi největší klasika v severním Walesu